

נר חנוכה – מצוה חביבה היא עד מאד

רמב"ם, משנה תורה, הלכות חנוכה, פרק ד:

"מצות נר חנוכה מצוה חביבה היא עד מאד וצריך אדם להיזהר בה כדי להודיע הנס ולהוסיף בשבח האל והודיה לו על הנסים שעשה לנו. אפילו אין לו מה יאכל אלא מן הצדקה שואל או מוכר כסותו ולוקח שמן ונרות ומדליק.

תלמוד בבלי, מסכת שבת, כ"א, ב':

"תנו רבנן, מצות חנוכה – נר איש וביתו,

ותמקדריו – נר לכל אֶחָד ואֶחָד.

ותמקדריו מן המקדריו – בית שמאי אומרים, יום ראשון מדליק שמונה, מכאן ואילך פוחת והולך.

ובית הלל אומרים, יום ראשון מדליק אֶחָד, מכאן ואילך מוסיף והולך"

רבי שמחה זיסל זיו, ה'סבא מקלם', ענייני חנוכה, פרק 'פרסומא ניסא':

חובת פרסום הנס בראש ובראשונה נועדה עבור האדם עצמו, ובהדליקו הנרות עליו להתבונן ולהרגיש את גודל הנס, ולקבל על עצמו עול מלכות שמים ברצון ובשמחה, להכריז שהוא מאמין באלוקיו. "והמברך נר חנוכה כפשוטו ואינו מתבונן בצורת הדברים מה ישיב לשולחו? ... מה נאמר ומה נדבר, אני וכיוצא בי בני גילי לא קיימנו מימינו מצות חנוכה המרמז על פרסום הנס, היינו ההתבוננות של אמונה והשגחה!"

שפת אמת:

"אכן נראה לי כי אפשר לנו לזכות יותר בחגים אלה (חנוכה ופורים) שאותם יכולים לקיים בשלמות, כי ברגלים (שלושת הרגלים) חסר לנו עליות לרגל (לירושלים) שזה היה עיקר שמחת החג. וימים טובים של חנוכה ופורים יכולים לקיים בשלמות. וזו מעלת חנוכה ופורים. וברגלים היו באמת משתנים ונתעלו ממדרגה למדרגה, שזה לשון עליית רגלים. אבל בימים אלה יכולים לקבל הארת היום טוב כמו שאנו עומדים, בלי שינוי..."

ספר במדבר, בהעלותך פרק ח', ב'

"דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את הצרת אל מול פני המנורה יאירו שבעת הצרות"

רשי:

"למה נסמכה פרשת חמנורה לפרשת הנשיאים, לפי שכשראה אהרן חנוכת הנשיאים חלשה דעתו, שלא היה עמהם בחנוכה, לא הוא ולא שבטו, אמר לו הקב"ה חייך, שלך גדולה משלהם, שאתה מדליק ומטיב את הנרות".

רמבן:

"אבל ענין ההגדה הזו לדרוש רמז מן הפרשה על חנוכה של נרות שהיתה בבית שני על ידי אהרן ובניו, רצוני לומר חשמונאי כהן גדול ובניו. ובלשון חזק מצאתיה במגלת סתרים לרבינו נסים שהזכיר האגדה הזו ואמר ראיתי במדרש: כיון שהקריבו שנים עשר שבטים ולא הקריב שבט לוי וכו', אמר לו הקב"ה למשה: "דבר אל אהרן ואמרת אליו", יש חנוכה אחרת שיש בה הדלקת הנרות ואני עושה בה לישראל על ידי בניך נסים ותשועה וחנוכה שקרויה על שמם, והיא חנוכת בני חשמונאי, ולפיכך הסמיך פרשה זו לפרשת חנוכת המזבח..."